

فضل الدعاء وآدابه والأوقات التي يستحب فيها
د دعا فضیلت او آداب او هغه وختونه چې دعا
کول پکې مستحب دي:

د دعا فضيلت او آداب او هغه وختونه چې دعا کول پکې مستحب دي:

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، أما بعد:

يقينا دعا له هغو لويو کارونو څخه ده چې بنده پرې خپل رب ته نږدې کېږي، او دعا غوښتل دليل دی په عاجزي کولو د بنده خپل رب ته، او پر خپله کمزورۍ د هغه اعتراف ده، ناچارۍ او خواری د خپل رب پر وړاندې، حال دا دی چې انسان ته پرته د خپل رب له مرستې او کومک نه بله چاره او لاره نشته؛ او له دې وجې نه الله تعالی هغه څوک چې دعا غوښتل پرېږدي، کبرجن بللي، الله فرمايي:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

او ستاسې رب ويلي: له ما څخه دعا و غواړئ زه به ستاسو دعا قبوله کړم، يقينا هغه کسان چې لويي کوي زما له عبادت څخه خامخا به جهنم ته ذليل (خوار) ننوځي.

سورت غافر آيت نمبر 60

او رسول الله صلى الله عليه وسلم خبر ورکړی، چې بېشکه دعا عبادت دی، او دعا د مومن هغه وسله ده چې په سختیو او مصيبتونو کې پرې مرسته حاصلوي، او په دې (دعا) د بنده او د هغه د کورنۍ حالت په دنيا او آخرت کې سمېږي.

او دا د قرآن کریم او د صحیحو نبوي دعاگانو يوه ټولگه ده، سره د ځينو پناه غوښتونکو دعاگانو او مبارکو نبوي اذکارو، چې په دې لږو پاڼو کې مو را ټولې کړي دي؛ چې مسلمان ورته په هر وخت کې زیاته اړتیا لري، نو مونږ له الله

تعالی نه دا دعا کوو، چي په دې سره د دې دعاگانو راتولونکي او ویونکي ته گټه ورسوي.

وصلی الله وسلم وبارک علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.

لومړي: د دعا فضیلت:

(الله) تعالی فرمایي:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

(او ستاسې رب ویلي: له ما څخه دعا وغواړئ زه به ستاسو دعا قبوله کړم).

سورت غافر آیت نمبر 60

او (الله) تعالی فرمایي:

﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾

(آیا څوک دی هغه ذات چې قبلوي د ډېر ناچاره دعا کله چې یې راوبلي، او لرې کوي مصیبتونه، او گرځوي تاسو خلیفگان د ځمکې، آیا شته دی بل څوک لایق د عبادت له الله تعالی سره، تاسې ډېر لږ نصیحت قبلوئ).

سورت النمل: آیت نمبر 62.

او رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي:

"الدعاء هو العبادة"

(بپشکه دعا عبادت ده)

بیا یې دا آیت ولوست:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

(او ستاسي رب ويلي: له ما څخه دعا وغواړئ زه به ستاسو دعا قبوله کړم).

سورت غافر: آيت نمبر 60.

صحيح

او رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

"ليس من شيء أكرم على الله تعالى من الدعاء"

(له دعا پرته بل شی الله تعالى ته ډېر عزتمند نه دی)

حسن

او رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

"إن ربكم حييُّ كريم يستحي من عبده إذا رفع يديه إليه أن يردهما صفراً"

(بېشکه ستاسو رب ډېر حیاناک او کریم ذات دی، له خپل هغه بنده نه ورته حیا (شرم) ورځي چې لاسونه ورته (د دعا لپاره) پورته کړي او هغه یې ورته خالي واپس کړي).

صحيح

دوهم: د دعا آداب او د هغې د قبلېدو لاملونه:

1- یوازې الله تعالى ته اخلاص، او له نورو مخ ګرځول.

2- باید د الله تعالى په صفت او ثنا ویلو دعا پیل شي، بیا ورپسې پر رسول الله صلى الله عليه وسلم درود ووايي، او په همدې یې ختمه هم کړي.

3- پوره ډاډ (یقین) او د زړه حضور په دعا کې او په دې یقین ولري چې دعا یې قبلېږي.

4- په دعا کې زارۍ کول او له عجلې (بیرې) څخه ځان ساتل؛ د دې حدیث په رڼا کې:

"أنا عند ظن عبدي بي فليظن بي ما شاء"
((زه دخپل بنده د گومان مطابق له هغه سره یم، نو چې څنگه یې خوښه وي، پر ما دې گومان وکړي))
صحیح

5- باید په خپل خوراک، څښاک او لباس کې د حلالو شیانو کوښښ وکړي.

6- خپل اهل، عیال، مال، بچو او ځان ته دې ښېرا (بدې دعا) نه کوي.

7- په تیت آواز دعا کول، د پټ او لوړ آواز تر منځ.

8- پر گناه اعتراف کول او د هغې بڅښنه غوښتل، او په نعمتونو باندې اعتراف کول او پر هغو د الله تعالی شکر ویستل.

9- د دعا د قبلېدو وختونه څارل، او له هغو حالاتو او ځایونو ګټه پورته کول چې د دعا قبلېدو گومان پرې کېږي.

10- قبلې ته مخ کول، او په دعا کې لاس اوچتول.

11- د گناه په کار او دخپلولۍ (صله رحمۍ) په پرېکولو دعا نه کول.

12- له توبې سره سره، په ظلم د اخیستل شویو شیانو بېرته ستنول.

13- په دعا کې الله تعالی ته د هغه ښایسته نومونه او لوړ صفتونه وسیله کول.

14- باید له الله تعالى څخه هر کوچني او لوی حاجت وغواړي.

15- باید هڅه وکړي چې هغه دعاګاني وغواړي کومې چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم غوښتلې؛ ځکه چې دا د جامعو (ټول معنا) دعاګانو څخه دي.

درېیم: هغه وختونه، حالات او ځایونه چې دعا په کې قبلېږي:

1- له ابو هریره رضي الله عنه څخه روایت دی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي:

"يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟"

(زموږه رب تعالى هره شپه د ځمکې آسمان ته را کوزېږي، هغه وخت چې د شپې درېیمه وروستۍ برخه پاتې شي، او فرمایي: څوک شته چې له ما څخه دعا وغواړي چې ورته یې قبوله کړم، څوک شته چې له ما څخه سوال وکړي، چې وریې کړم، څوک شته چې له ما څخه بخښنه وغواړي، چې بخښنه ورته وکړم؟)

صحيح

2- د فرضي لمونځونو لپاره د اذان کولو پر مهال، او د اذان او اقامت ترمنځ.

3- له اودس کولو وروسته، کله چې هغه دعا ووايي کومه چې حديثو کې راغلي.

4- په سجده کې د لمانځه پر مهال؛ د دې حديث له مخې:
"أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد؛ فأكثرُوا من الدعاء"
(هغه حالت چې بنده په کې خپل رب ته ډېر نږدې وي، هغه
د سجدې حالت دی؛ نو تاسو زياته دعا وکړئ)

صحيح

5- د پنځه گونو لمونځونو په پای کې له سلام ګرځولو
وړاندې او وروسته.

6- د جمعي په ورځ کې يو وخت دی، او راجح قول دادی
چې هغه له لمر پرېوتلو وړاندې د مازديګر آخري وخت دی.
7- د زمزم اوبو د څښلو پر مهال، له پاک او رښتيني نيت
سره.

8- د باران وړېدلو پر مهال.

9- له الله تعالى نه د هغه په لوی نوم (اسم اعظم) سره د
دعا غوښتلو پر مهال هغه چې دعا پرې وغوښتل شي قبلوي
يې او چې څه پرې وغوښتل ورکوي يې.

10- د حاجي او عمره کوونکي دعا.

11- په حج کې د کوچنۍ او منځنۍ جمرې ترمنځ دعا.

12- دعا غوښتل په طواف کې، او په صفا او مروه باندې،
او د دې دواړو ترمنځ د سعي پر مهال.

13- د عرفې په ورځ، د عرفې په میدان کې دعا.

14- د مسافر دعا.

15- د روزہ دار دعا تر هغه چي روزہ ماته کړي، او د روزہ ماتي پر مهال.

16- د حاجتمند دعا.

17- د نيکي کوونکي بچي دعا خپل مور او پلار ته.

څلورم: قرآني دعاګاني:

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (127) رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (128)﴾

(ای ربه زمونږ! له مونږ نه قبوله کړه، بېشکه ته د هر څه اورېدونکی او پر هر څه پوهه یې (۱۲۷) ای زمونږ ربه! وګرځوې مونږ غاړه ایښودونکي تاته، او زمونږ له اولادې نه یوه ډله غاړه ایښودونکي تاته، او مونږ ته زمونږ د بندګۍ لارې وښايه، او مونږ ته بخښنه وکړه، بېشکه ته توبه قبلوونکی رحم کوونکی یې (۱۲۸))

سورت بقره: آیت نمبر ۱۲۷-۱۲۸.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾
(ای ربه زمونږ! راکړي مونږ ته په دنیا کې ښکلی ژوند او په آخرت کې هم ښایسته ژوند، او مونږ د جهنم له اور څخه وساته.)

سورت بقره: آیت نمبر ۲۰۱.

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

ای ربه زمونږ! مه کړوه زړونه زمونږ وروسته له هغې چې تا مونږ ته هدايت وکړ، او مونږ ته له خپل لوري رحمت راکړه، بېشکه يوازې ته بخښنه کوونکى يې.

سورت آل عمران: آيت نمبر ۸.

﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

(ای ربه زمونږ! بېشکه مونږ ايمان راوړى، نو مونږ ته زمونږ د گناهونو بخښنه وکړه، او د اور له عذابه مو وساته).

سورت آل عمران: آيت نمبر ۱۶.

﴿رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾

(ای ربه زمونږ! نو مونږ ته زمونږ گناهونه وبخښه او زمونږ بدۍ له مونږ څخه لرې کړه او له نېکانو سره مو وفات کړه (۱۹۳) ای ربه زمونږ! مونږ ته هغه څه راکړه چې تا له مونږ سره د پېغمبرانو پر ژبه ژمنه کړې ده، او د قيامت په ورځ مو مه خواروه، بېشکه ته د خپلې ژمنې خلاف نه کوي. (۱۹۴))

سورت آل عمران: آيت نمبر ۱۹۳-۱۹۴.

﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(ای ربه زمونږ! ظلم کړى (نقصان کړى) مونږ پر خپلو ځانونو، او که ته مونږ ته بخښنه ونه کړې او پر مونږ رحم و نه کړې، نو بېشکه چې مونږ به له زیان کوونکو څخه شو).

الاعراف: آیت نمبر ۲۳.

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا﴾

(ای ربه زمونږ! راکړه مونږ ته زمونږ له مېرمنو او
اولادونو څخه د سترگو یخوالی او مونږ د متقیانو لپاره پېشوا
وگرځوئ.)

سورت فرقان: آیت نمبر ۷۴.

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾
(ای ربه زما! ما ته له خپل لوري پاکه اولاده راکړه، بېشکه
ته د دعا اورېدونکی یی.)

سورت ال عمران: آیت نمبر ۳۸.

﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾
(ای ربه زما! بخښنه او رحم وکړه او ته غوره رحم
کوونکی یی.)

سورت مومنون: آیت نمبر ۱۱۸.

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ * رَبَّنَا
اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾
(ای ربه زما! ما پر لمانځه همېشنی (پابندي کوونکی)
وگرځوه، او زما له اولادې هم، ای ربه زمونږ! زما دعا قبوله
کړه (۴۰) ای ربه زمونږ! ماته، زما مور او پلار او ټولو
مومنانو ته بخښنه وکړې په کومه ورځ چې حساب
کېږي. (۴۱))

سورت ابراهیم: آیت نمبر ۴۰-۴۱.

﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ * وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ
يَحْضُرُون﴾

(ای ربه زما! تاته پناه دروړم د شیطانونو له وسوسو څخه
(۹۷) او تاته پناه دروړوم ای ربه زما چې ماته دوی حاضر
شي (۹۸)).

سورت مومنون: آیت نمبر ۹۷-۹۸

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾

(ای ربه زما! ماته د نېکانو له ډلې نه (ځوی) را وبخښي).

سورت صافات: آیت نمبر ۱۰۰.

﴿إِنِّي مَسْتَنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾

(بېشکه زه په تکلیف (مرض) اخته شوی یم، او ته تر ټولو
ډېر رحم کوونکی یی)

سورت انبیاء: آیت نمبر ۸۳.

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي ۖ إِنَّي نُبْتُ
إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

(ای ربه زما! ماته وس را کړي چې ستا د هغو نعمتونو
شکر وباسم چې تا پر ما او زما پر مور او پلار دې (پېرزو)
کړي، او (هغه) نیک عمل وکړم چې ته پرې رضا کړې، او
زما اولاده صالح (نېکان) کړه، بېشکه ماته تاته توبه کړې او
یقینا زه د پوره غاړه اېښودونکو (حکم منوونکو) څخه یم).

سورت احقاف: آیت نمبر ۱۵.

پنځم: مسنونه دعاگانې:

"اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ
الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ
الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ
شَرٍّ"

(يا الله! ماته زما دين سم (برابر) كره، هغه چې زما د هري
چاري ساتونكي (بچ كوونكي) دى، او ماته زما دنيا سمه
(برابره) كره، هغه چې زما ژوند په كي دى، او ماته زما
آخرت سم (برابر) كره، هغه چې زما ورته بېرته گرځېدل
دي، او ما ته ژوند د هري بېښگني د زياتوالي لامل وگرځوه،
او مرگ زما لپاره له هر شر څخه د راحت او آرام لامل
وگرځوه)

صحيح

"اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ"
(يا الله! ما پر خپل ځان ډېر ظلم كړى دى، او له تا پرته بل
څوك گناهونه نه شي بخښلى، نو ما ته له خپل لوري بخښنه
وكړه، او پر ما مهرباني وكړه، بېشكه يوازې ته بښوونكى او
رحم كوونكى يې)

(صحيح). دا دعا رسول الله صلى الله عليه وسلم ابوبكر
صديق رضي الله عنه ته ښودلې وه، چې په لمانځه كي دا دعا
وغواړي.

"اللهم اجعل في قلبي نورًا، وفي بصري نورًا، وفي سمعي
نورًا، وعن يميني نورًا، وعن يساري نورًا، وفوقي نورًا،
وتحتي نورًا، وأمامي نورًا، وخلفي نورًا، واجعل لي نورًا"

(يا الله! زما په زړه کې رڼا پيدا کړې، او زما سترگې، او غوږونه روښانه کړې، او زما ښى او گس (چپ) لورى رڼا کړې، او له ما پورته او له ما ښکته رڼا پيدا کړې، او زما مخه او زما شا رڼا کړې، او ما ته رڼا را کړې).

(متفق عليه). رسول الله صلى الله عليه وسلم به په دې سره په لمانځه کې دعا غوښتله، او يا په سجده کې به يې دعا غوښتله.

"اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرٍ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَادَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ تَفْضِيهِ لِي خَيْرًا"

(يا الله! زه له تا څخه ټول بېړنى او وروستنى خير غواړم، هغه چې زه پرې خبر يم او هغه چې زه ترې ناخبره يم، او تا ته پناه دروړم له ټول بېړني او وروستني شر څخه، هغه چې زه پرې خبر يم او هغه چې زه ترې ناخبره يم، يا الله! زه له تا څخه د هغه خير غوښتنه كوم چې له تا څخه ستا بنده او پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم غوښتى و، او تا ته له هغه شر څخه پناه دروړم له كوم څخه چې ستا بنده او پيغمبر پناه غوښتي وه، يا الله! زه له تا څخه جنت او هغه وينا او عمل غواړم چې جنت ته پرې نږدې كېدل كېږي، او له اور او هغې وينا او عمل څخه پناه غواړم چې په هغې سره اور ته نږدې

کېدل کېږي، او له تا څخه غواړم چې هره فیصله (پرېکړه) چې زما په اړه کوي، هغه ماته خیر وگرځوي).

(صحیح). دا دعا پیغمبر صلی الله علیه وسلم عایشې رضي الله عنها ته بنودلې وه، او دا د جامعو (ټول معناوو) دعاگانو څخه ده.

(یا الله! تا ته ستا د نعمت له زوال څخه پناه دروړم، او له دې چې روغتیا مې په ناروغتیا بدله نه شي، او پناه غواړم ستا له ناڅاپه عذاب څخه، او ستا له ټولو غضبونو څخه).

صحیح

(یا الله له تا څخه د نېکیو کولو، او د بدیو د پرېښودلو، او له مسکینانو سره د مینې کولو غوښتنه کوم، او کله چې ته د خپلو بنده گانو د ازمايښت او عذاب پرېکړه وکړي، نو ما خپل لوري ته درواخله (مر مې کړه) پرته له دې چې په فتنې او عذاب اخته شم، او له تا څخه ستا د مینې او د هغه چا د مینې غوښتنه کوم، چې له تا سره مینه کوي، او له هغه عمل سره مینه (محبت) در څخه غواړم، کوم عمل چې ستا مینې ته نږدېوالی کوي).

(حسن صحیح). رسول الله صلی الله علیه وسلم نوروته د دې دعا په بنودلو او یادولو باندې امر کړی.

(ای د آسمانونو او ځمکې او د لوی عرش، پالونکيه (ربه)! او زمونږ او د هر شي ربه، د دانې او زړې چوونکيه، د تورات، انجیل او فرقان نازلوونکيه، پناه دروړم تا ته د هر هغه شي له شر نه چې ته یې له پېکي څخه نیسي، یا الله تعالی! ته اول یې له تا څخه مخکې څه نشته، او ته آخر یې له تا څخه

وروسته څه نشته، او ته اوچت يې نو له تا څخه پورته څوک نشته، او ته (د ذات په لحاظ) پټ يې له تا څخه بل څوک پټ نشته؛ زمونږ څخه پور پرې کړه، او مونږ د غريبی څخه مالداره کړه).

(صحيح). دا د قرض د ادا کولو او د رزق د پراخوالي دعا ده.

"اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ مَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُوَاتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا"

(يا الله! ستا له وېرې مونږ ته دومره (برخه) راکړې چې زمونږ او د گناهونو ترمنځ لرې والی پرې راشي، او ستا له تابعدارۍ څخه دومره (برخه) راکړي چې ستا جنت ته مو پرې ورسوي، او له باور (يقين) څخه دومره راکړي چې په هغه سره د دنيا مصيبتونه (ناورينونه) مونږ ته سپک (کم) کړي، يا الله مونږ ته زمونږ په غوږونو، سترگو او ټولو قوتونو تر هغه وخته چې دې ژوند راکړی گټه راوړسوي، او زمونږ انتقام (غچ) يوازې د هغه چا لپاره وگرځوي چې پر مونږ يې ظلم کړی، او مونږ پر هغه چا بريالي کړي چې پر مونږ يې تېری او له مونږ سره يې دښمني کړې ده، او زمونږ مصيبت زمونږ په دين کې مه گرځوي، او دنيا زمونږ تر ټولو

ستره موخه او فکر مه ګرځوه، همدا راز دنيا زمونږ د علم
آخري حد مه ګرځوه، او پر مونږ داسې څوک مه حاکم کوه،
چې پر مونږ رحم نه کوي).

(حسن) ابن عمر رضی الله عنهما فرمايي: (ډېر کم به
داسې پېښېدل چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم به له مجلس څخه
پاڅېده تر څو چې خپلو ملګرو ته به يې دا دعا نه وه غوښتلې).
(يا الله تعالی ما په ولاړه، ناسته او خوب کې پر اسلام ټينګ
وساته، او مه خوشحالي پر ما هيڅ حسدکوونکي دښمن، يا
الله له تا څخه د ټول خير غوښتنه کوم، چې خزاني يې ستا په
لاس کې دي، او له هر شر نه چې خزاني يې ستا په لاس کې
دي پناه غواړم).

حسن

(ای د زړونو اړوونکيه! زمونږ زړونه ستا پر تابعدارۍ
ټينګ کړه).

صحيح

(ای د زړونو نسکوروونکيه!، زما زړه ستا په دين همېشني
(ثابت) کړه)

(صحيح). پيغمبر صلی الله عليه وسلم به دا دعا ډېره زياته
ويله.

"اللهم اني أسألك بأن لك الحمد، لا إله إلا أنت المنان، بديع
السموات والأرض، يا ذا الجلال والإكرام، يا حي يا قيوم"
(يا الله زه له تا څخه سوال کوم، بېشکه ته د ثنا او صفت څښتن
يې، نشته لايق د عبادت په حقه سره مګر (يوازې) ته يې، ډېر

احسان کوونکی ذات یې، له هیڅ نه د آسمانونو او زمکې جوړوونکی یې، اې د عزت او تعظیم او د پراخه لورینې ذاته، اې همپشه ژوندی ذاته، او اې د ټولو مخلوقاتو واکدار او مالک ذاته).

(صحیح). رسول الله صلی الله علیه وسلم واوریده چې یو سړی دا دعا په خپل لمانځه کې وایي، نو ویې فرمایل: (بېشکه دې سړي له الله تعالی نه د هغه په لوی نامه سره دعا وغوښتله، هغه (نوم) چې کله پرې څه دعا وشي قبلوي یې، او کله چې پرې څه شي وغوښتل شي نو ورکوي یې).

(یا الله! زه تاته سوال کوم، چې بېشکه ته یوازې (واحد) او بې نیازه یې، هغه ذات یې چې نه ترې څوک پیدا شوي او نه د چا نه پیداشوی دی، او هیڅ د ده بېلگه او سیال نه شته، نو ماته زما د گناهونو بخښنه وکړه، بېشکه ته بخښوونکی مهربان ذات یې).

(صحیح). رسول الله صلی الله علیه وسلم واوریده چې یو سړی په تشهد کې دا دعا کوي، نو ویې فرمایل: (بېشکه هغه ته بخښنه وشوه، بېشکه هغه ته بخښنه وشوه، بېشکه هغه ته بخښنه وشوه).

(یا الله! زه له تا څخه هدایت، تقوی، پاک لمنتوب او مالداري غواړم).

(صحیح). عفاف: له ناروا کارونو څخه ځان ساتل او هغه نه کول، غنی: له خلکو څخه سوال نه کول او له هغه څه نه چې د خلکو په لاسونو کې دي ځان ساتل.

(يا الله! ماته زما تېروتنې او زما ناپوهي وبخښه او په چارو کې بد خرچي کول راوبخښه، او په هغه څه کې چې ته پرې له ما ښه پوهېږي (د هغو بخښنه هم راته وکړه)، يا الله ما ته مې د توکو او ريښتيا گناهونه وبخښه، او زما تېروتنې، او زما په لوی لاس گناهونه وبخښه، چې دا ټول گناهونه په ما کې شته دي، يا الله ما ته زما مخکني او وروستني ټول گناهونه وبخښه، او ما ته مې پټ او ښکاره گناهونه وبخښه، او هغه گناهونه چې ته پرې له ما ښه خبر يي، يا الله يقينا ته مخکي کوونکي يي او ته وروسته کوونکي يي، او بېشکه ته پر هر څه برلاسی يي).

صحيح

(اې زموږ ربه! په دنيا کې موږ ته ښايسته ژوند راکړي او په اخرت کې هم ښکلې ژوند را په برخه کړي، او موږ د اور له عذاب نه وساتي).

(صحيح). حسنة الدنيا: دا يو جامع نوم دی د هر خير، چې بنده يي په دنيا کې ترلاسه کوي، او حسنة الآخرة: د دې نه مراد جنت دی. او دا دعا له هغو دعاگانو څخه ده، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ډېره ويله، لکه څنگه چې انس رضي الله عنه فرمايلي دي. او انس رضي الله عنه به چې کله دعا کوله، نو دا دعا به يي ويله، او دې مختصرو کلماتو د دنيا او آخرت ټول خيرونه راجمع کړي، سره د اور له عذاب نه خلاصون، چې هغه د ټولو نه غټ شر دی.

(يا الله! ته زما رب يي، نشته د عبادت وړ په حق سره پرته له تا څخه، تا زه پيدا کړی يم او زه ستا بنده يم، او زه ستا پر

لوظ او ژمنه له خپل توان سره سم ولاړ يم، پناه غواړم پر تا سره له هغه شر څخه چې ما تر سره كړى، اقرار كوم تا ته ستا په هغو نعمتونو چې تا ما ته راكړي او پر خپلو گناهونو هم اقرار كوم، نو ماته بخښنه وكړه، ځكه چې له تا پرته بل څوك گناهونه نه شي بخښلى. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: او چا چې دا دعا له يقين سره د سهار له خوا وويله، او له شپې وړاندې په همدې ورځ مړ شو، نو هغه جنتي دى، او چا چې دا دعا په يقين سره د شپې له خوا وويله، او له سهار نه مخكې مړ شو، نو هغه جنتي دى).

صحيح

(يا الله! ته زيات بخښنونكى پتمن يې، بخښنه خوښوي، نو ماته بخښنه وكړه).

صحيح

(يا الله! له زمونږ سره ستا ذكر او شكر ادا كولو او ښايسته بندگي كولو كې مرسته وكړه).

صحيح

شپږم: د غم، خفگان، تنگسيا او مصيبت دعاگانې:

"اللهم اني عبدك، وابن عبدك، وابن أمتك، ناصيتي بيدك، ماضٍ في حكمك، عدل في قضاؤك، أسألك بكل اسم هو لك، سميت به نفسك، أو علمته أحداً من خلقك، أو أنزلته في كتابك، أو استأثرت به في علم الغيب عندك، أن تجعل القرآن ربيع قلبي، ونور صدري، وجلاء حزني، وذهاب همي"

(يا الله! زه ستا بنده، ستا د بنده او ستا د وينځي ځوي يم، زما تنډه (د تنډې ويښتان) ستا په لاس کې دي، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا پرېکړه زما په اړه عادلانه ده، ستا په ټولو هغو نومونو له تا څخه سوال کوم، چې تا پرې خپل ځان نومولی، او يا دې له خپلو بندگانو څخه چاته بنودلي دي، او يا دې په خپل کتاب کې رالېږلي دي، او يا دې په پټ علم کې له ځان سره ساتلي، دا چې قرآن کریم زما د زړه پسرلی، او زما د سيني رڼا او زما د غمونو لرې کوونکی او زما د مصيبت او پریشاني له منځه وړونکی وگرځوه).

(صحيح). پيغمبر صلی الله عليه وسلم يادونه کړې ده: په کار ده څوک چې دا دعا واورې نو ياده يې کړي.

"اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكُنْ لِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ"

(يا الله! ستا رحمت ته اميدوار يم، نو ما خپل نفس ته د سترګې د رپ په اندازه هم مه سپاره، او زما ټول کارونه برابر کړه، بېشکه پرته له تا د عبادت لايق بل څوک نه شته).

(صحيح). رسول الله صلی الله فرمايلي دي، چې دا د مصيبت زپلي کس له دعاگانو څخه ده.

"لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ"

(نشته د عبادت وړ پر حقه سره پرته له الله تعالى څخه، چې لوی او صبرناک ذات دی، نشته د عبادت وړ په حقه سره پرته له الله تعالى څخه، چې د لوی عرش څښتن دی، نشته د عبادت

ور پرته له الله تعالى څخه، چې د آسمانونو او ځمکې رب دی،
او د عزتمن عرش رب دی).

(صحيح). او رسول الله صلى الله عليه وسلم به د مصيبت
پر مهال همدا (الفاظ) ويل او بيا به يې وروسته دعا غوښتله.

"لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ"

(له تا پرته بل څوک د عبادت وړ نشته، ته پاک يې، بېشکه
زه له ظالمانو څخه وم)

(صحيح). دا د ذي النون (يونس عليه السلام) دعا ده، په
داسې حال کې چې هغه د کب په خپټه کې ؤ، رسول الله صلى
الله عليه وسلم خبر ورکړی چې هيڅ مسلمان په هيڅ يو کار
کې دا دعا نه ده غوښتلې مگر دعا يې قبوله شوې.

اووم: نبوي پناه غوښتونکي دعاګانې:

"اللهم أعوذ برضاك من سخطك، وبمعافاتك من عقوبتك،
وأعوذ بك منك، لا أحصي ثناءً عليك، أنت كما أثنيت على
نفسك"

(يا الله زه پناه غواړم ستا په رضا سره ستا له غصې نه، او
ستا په عفوې (بخښنې) سره، ستا له سزا څخه، او پناه غواړم
په تاسره له تا څخه، زه ستا پوره ستاينه نه شم کولی، ته هغه
شان يې لکه څنګه چې دې د خپل ځان ستاينه کړې).

(صحيح). نووي رحمه الله تعالى په دې کې يوه ښه
(باريکه) معنى بيان کړی، او هغه داسې چې هغه الله تعالى
پناه وروړې او له هغه يې غوښتي چې ويې ساتي په خپلې
رضا سره د هغه له غصې نه او په خپلې عفوې سره د هغه له
سزا نه، او رضا او غصه د يو بل ضد او مقابل دي، او

همدارنگه عفوہ او سزا ورکول یو د بل ضد دي، او د دې معنا ده: بڅښنه غوښتل له کوتاهی نه د واجب په تر سره کولو کې د هغه د بنده گۍ له حق څخه دي او په هغه باندې د ثناء ویلو څخه دي.

"اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ"

(یا الله! تا ته پناه دروړم له سخت مصیبت څخه، او د راگیرولو د بدبختۍ څخه، او د (تقدیر) له بدې فیصلې څخه، او له دې څخه چې دښمنان په ما (زما په مصیبت) خوشحاله شي).

(صحیح). (جهد البلاء): هر هغه تکلیف چې انسان ته رسېږي، چې هغه یې د زغملو او لرې کولو توان نه لري. (درک الشقاء): په سختیو او ناچاریو اخته کېدل او د هلاکت اسباب رسېدل. (سوء القضاء): هغه فیصلې او تقدیر چې انسان یې نه خوښوي. (شماتة الأعداء): هغه د دښمن خوشحالي ده، کله چې ما ته یو زیان یا مصیبت ورسېږي نو هغه زما پر غم خوشحاله شي.

"اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا"

(یا الله! زه له کمزورۍ، لتۍ، بزدلۍ، بخل، بوډوالي (زوروالي) او د قبر له عذاب څخه تا ته پناه دروړم، یا الله ته

زما نفس ته د هغه تقوا ورکړي، او هغه پاک کړي ته غوره پاکوونکی يې، ته د هغه دوست او مالک يې، يا الله! زه له بې گټې علم څخه پناه غواړم، او د داسې زړه څخه چې عاجزي نه کوي (له الله تعالى څخه نه وېرېږي)، او له داسې نفس څخه چې نه مېرېږي، او له داسې دعا څخه چې نه قبلېږي).

(صحيح). (زگه): يعنې: پاک يې کړه، او له تا پرته د هغه پاکوونکی بل نه شته، ته (يا الله) پاک يې.

"اللهم إنا نعوذُ بك من عَذَابِ جَهَنَّمَ، وأعوذُ بك من عَذَابِ الْقَبْرِ، وأعوذُ بك من فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وأعوذُ بك من فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ"

(يا الله! مونږ پناه غواړو د جهنم له عذاب څخه، او زه پناه غواړم په تاسره د قبر له عذاب څخه، او پناه غواړم په تاسره د مسيح دجال له فتنې څخه، او پناه غواړم په تاسره له هر قسم فتنې د ژوند او مرگ څخه.

(صحيح). او له عبد الله بن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به دا دعا دوى ته داسې بنودله لکه د قران کریم کوم سورت چې ورته بنایي. اتم: نبوي ذکر ونه:

"سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم"
(پاکي وایم د الله تعالى په ستاینې د هغه، پاکي وایم د لوی الله تعالى)

(صحيح). روايتونو کې راغلي چې دا ذکر پیغمبر صلى الله عليه وسلم ته تر ټولو هغو ډېر محبوب ؤ چې لمر پرې راختلی (په دې نړۍ کې دي).

"سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر"
 (پاکي وایم د الله تعالی، او ستاینه کوم د الله تعالی، او نشته
 معبود په حق سره پرته له الله تعالی، او الله تعالی لوی دی).
 (صحیح). روایتو کې راغلي چې دا کلام الله تعالی ته تر
 ټولو خبرو ډېر خوښ دی.

له جویریة رضي الله عنها څخه روایت دی:

"أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنْ عِنْدَهَا بُكْرَةً حِينَ صَلَّى
 الصُّبْحَ، وَهِيَ فِي مَسْجِدِهَا، ثُمَّ رَجَعَ بَعْدَ أَنْ أَضْحَى، وَهِيَ
 جَالِسَةٌ، فَقَالَ: (مَا زِلْتُ عَلَى الْحَالِ الَّتِي فَارَقْتُكَ عَلَيْهَا؟) قَالَتْ:
 نَعَمْ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَقَدْ قُلْتُ بِعْدُكَ أَرْبَعَ
 كَلِمَاتٍ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَوْ وَرَنْتُ بِمَا قُلْتُ مِنْذُ الْيَوْمِ لَوَرَنْتُهُنَّ:
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ
 كَلِمَاتِهِ)

بېشکه رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغې له کور څخه
 سهار وختي د سهار لمونځ له کولو وروسته ووت، او دا د خپل
 لمانځه پر ځای کې وه، بیا د ځانېست له لمانځه وروسته بېرته
 راستون شو، او دا لا (پر خپل ځای) ناسته وه، نو رسول الله
 صلى الله عليه وسلم وفرمايل: (ته لا تر اوسه په هغه حالت
 ناسته یې چې زه در څخه جلا شوم؟) هغې وويل: هو، رسول
 الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: (له تا وروسته ما څلور
 کلمات درې ځلې وويل، که چېرې دا د هغه څه سره وتلل شي
 چې تانن ټوله ورځ ويلي، نو خامخا به ترې درانه شي: سبحان
 الله وبحمده، عدد خلقه ورضا نفسه وزنة عرشه ومداد كلماته).
 ژباړه: پاکي وایم د الله تعالی لره او د هغه ستاینه کوم، د هغه د

مخلوقاتو د شمېر په اندازه او د هغه د رضا په اندازه او د هغه د عرش د وزن په اندازه او د هغه د کلماتو د سپاهي (رنگ) په اندازه.

(صحيح). مسلم روايت كړی.

"لا حول ولا قوة إلا بالله"

(د الله تعالى له مرستې پرته هيڅ حرکت (تغییر) او قوت نشته (نه له گناه څوک گرځېدلی شي او نه نیکي تر سره کولای شي)

(صحيح). رواياتو کې راغلي چې دا د جنت له خزانو څخه یوه خزانه ده.

"رضيت بالله رباً، وبالإسلام ديناً، وبمحمد نبياً"

راضي يم چې الله تعالى مي پالونکی (رب) دی، اسلام مي دين دی، او محمد صلى الله عليه وسلم مي پيغمبر دی.
(صحيح). رواياتو کې راغلي چا چې دا دعا وويله نو د هغه لپاره جنت واجب شو.

"لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير"

(له الله پرته بل څوک د عبادت وړ نشته، هغه یو دی شریک نلري، بادشاهي یوازې د هغه ده او هم د هغه ده، او هغه پر هر څه برلاسی (قادر) دی).

(صحيح). چا چې دا دعا په ورځ کې سل ځله وويله، نو د لسو غلامانو (مريانو) د آزادولو ثواب ورکول کېږي، او سل نیکۍ به ورته وليکل شي، او سل گناهونه به ترې لرې شي، او دا (دعا) به په دې ورځ تر شپې پورې له شيطان څخه د ده

لپاره ډال (ساتونکي) وي، او هيڅوک به له دې څخه غوره عمل را نه وړي، مگر هغه سړی چې له ده څخه يې دا ذکر ډېر کړی وي.

"اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ خَاصَمْتُ، وَبِكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفُ رُبِّي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ"

(يا الله زموږ ربه! ټول ثنا او ستاينه تالره ده، ته د آسمانونو او د ځمکې پالونکی يې، او ستاينه او صفت تا ته دی، ته د آسمانونو او د زمکې او هغه څه چې په دې دواړو کې دي، رب (څښتن) يې، او ثنا او ستاينه تا ته دی، ته د آسمانونو او د ځمکې او د هغو څه چې په دې دواړو کې دي نور يې، ته حق يې، او ستا وينا هم حق (رېښتيا) ده، او ستا ژمنه هم حق ده، او له تاسره مخامخ کېدل هم حق دي، او جنت هم حق دی، او اور (د جهنم) هم حق دی، او قيامت هم حق دی، يا الله! ما تاته غاړه اېښې ده، او پر تا مې ايمان رواړی، او پر تا مې توکل کړی، او تا ته مې جگړه دروړې، او پر تا فيصله کوم، نو ما ته بخښنه وکړه له هغو گناهونو چې ما مخکې او وروسته کړي، او هغه چې ما پټ او ښکاره کړي، ته مخکې کوونکی

او وروسته کونکې ذات يې، نشته په حقه سره معبود پرته له
تا، او له تا پرته بل څوک د عبادت وړ نشته).

(صحيح). رسول الله صلى الله عليه وسلم به چې د شپې
تهجد لمونځ کولو، نو دا دعا به يې ويله.

"اللهم لك أسلمتُ، وبك أمنتُ، وعليك توكلتُ، وإليك أنبْتُ، وبك
خاصمتُ، اللهم إني أعوذ بعزتك، لا إله إلا أنت، أن تضلني،
أنت الحي الذي لا يموت، والجن والإنس يموتون"

(يا الله! ما ستا حکم ته غاړه اېښې ده، او پر تا مي ايمان
راوړي، او پر تا مي بروسه کړی، او تا ته راگرځېدلی يم، او
ستا لپاره مي جگړه کړې، يا الله! زه ستا پر عزت او ځواک
پناه غواړم، نشته په حقه سره معبود پرته له تا څخه، (پناه
غواړم) له دې نه چې ته ما گمراه کړې، ته هغه ژوندي ذات
يې چې هيڅ نه مړ کېږي، او پېريان او انسانان مړه کېږي).

صحيح

"بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ"

(د هغه الله په نامه چې ضرر نشي رسولي د هغه له نوم سره
هيڅ يو شی پر ځمکه او نه په آسمان کې او هغه اورېدونکی
او پوهه دی).

(صحيح). چاچي د شپې له خوا دا دعا درې ځله وويله، نو
تر سهاره پورې به ورته هيڅ شی ضرر ونه رسوي، او چا
چې سهار درې ځله وويله، نو تر شپې پورې به ورته هيڅ شی
ضرر ونه رسوي.

فهرست

:د دعا فضيلت او آداب او هغه وختونه چې دعا كول پکې مستحب دي

2.....

:دوهم :د دعا آداب او د هغې د قبلېدو لاملونه.....4

:څلورم :قرآني دعاگانې.....8